

Emirdağ Sahipsiz Memleketimtamamı

– ahmet-koken · 22 Nisan 2010

EMİRDAĞ / SAHİPSİZ MEMLEKETİM Oyy Emirdağ!

Oyy benim sahipsiz ve yetim memleketim!

Senin için derler ki:

'Ulu çınarlar gibi derindedir kökleri.

Önce Cırgın'dı adı

Sonra Abdülaziz'e izafeten Aziziye oldu.'diye

Başlarlar anlatmaya...

Kimi yağurdandan dem vurur:

Taş gibi der.

Kimi Salı pazarından:

Fiyatlar ateş gibi...

İyi,hoş,güzel de...

Bunca yıldır ne bir fabrika bacası yükselir göklerinde

Ne okulların okul

Ne de yolların yol gibidir.

Bu hâlinle sen

Hayırsız oğulları ve hoppa kızları olan

Ölmüş bir hovardanın dolu gibisin.

Güzelsin,hoşsun,iyisin...

Ama ne çare

İlk zengin ettiklerin terk edip gitmiş seni

Sonra okutup adam ettiklerin.

Kimisi İstanbul'a,kimisi Antalya'ya,kimi Eskişehir'e.

Hakir gördüklerinse 'yörük' diye

Toplamışlar tası tarağı

Göçmüşler Brüksel'e,Berlin'e,Lion'a,St.etienne'e...

Ve sen,ellerin koynunda kalakalmışsın böyle

Biraz yorgun,biraz küskün,biraz bîçare.

Ama dimdik.

Genlerinden gelen o mağrur duruşunla,

'Gâvurcu'diyerek tepeden bakmayı da hiç elden bırakmadan

Tutunmak için hayata

Avrupalı bulutların sürükleyip getireceği

Bereketli yedinci ay yağmurlarını beklemedesin...

Ve uzak gurbet şehirlerinde
Şölenler yapılır senin için.
Rakılar içilir şerefine kristâl kadehlerde
Güveçler yenir,türküler söylenir.
Oysa sen
Derin uykulardayken
Sisli,soğuk karanlığında gecelerin
Uzun Çarşı'da,Konya Caddesi'nde,Mezar Yolu'nda
Kırılır kepenkleri dükkânların
Sökülür kilitleri...

Bilenler bilir hani
Hatırlar hatırlayanlar
O eski günlerinde
Senatörlerin de olurdu Meclis'te
Vekillerin de.
Yazık ki şimdi sönmüş yıldızlar gibi onlar
Bir gün olsun ' Hâlin nicedir? ' diye
Dönüp de yüzüne bakmamışlar.
Yazık ki caddelerinde,sokaklarında
Bir iz de bırakmamışlar...

Benimse elimden bir şey gelmez.
Oturup ağlarım kimsesizliğine.
Bir de kahırlı şiirler söylerim senin için.
Sonra çıkarım dağlarına haykırım:
Oyy Emirdağ!
Oyy benim sahipsiz ve yetim memleketim!
Kemiğim,etim!
Gücüm,kuvvetim!
Hasretim! ..
Kaderin niçin kara?
Ve niçin Diyarbakır'ı duyduğu kadar
Sesini duymuyor ANKARA? ...

Oyy Emirdağ!
Oyy benim sahipsiz ve yetim memleketim!..

Ahmet KÖKEN